

**14. ФЕСТИВАЛ ПОЗОРИШНИХ ПРЕДСТАВА ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ
„МАЛИ ЈОАКИМ“**

**КРУШЕВАЦ, 15. - 22. 11. 2021. РАСПОРЕД ИГРАЊА
ПРЕДСТАВА
ОТВАРАЊЕ ФЕСТИВАЛА**

Понедељак, 15. 11. у 17:00 и 19:00 КРУШЕВАЧКО
ПОЗОРИШТЕ

КАПЕТАН ЏОН ПИПЛФОКС

Текст: Душко Радовић
Режија: Александар Пејаковић
Препоручени узраст 4+

Уторак, 16. 11. у 17:00 и 19:00 КРАЉЕВАЧКО
ПОЗОРИШТЕ

СЛАВУЈ И КИНЕСКИ ЦАР

Текст: Х.К.Андерсен
Драматизација, режија и сценографска идеја: Синиша

Петак, 19. 11. у 17:00 и 19:00 ПОЗОРИШТЕ ЗА ДЕЦУ
КРАГУЈЕВАЦ

БАМБИ

По мотивима истоимене бајке Феликса Салтена
Режија: Јакуб Максимов
Препоручени узраст 6+

Субота, 20. 11. у 17:00 и 19:00 ПОЗОРИШТЕ „ЗОРАН
РАДМИЛОВИЋ“ ЗАЈЕЧАР

ЛЕПОТИЦА И ЗВЕР

Текст и режија: Жељко Хубач
школски узраст

Недеља, 21. 11. у 17:00 и 19:00 НАРОДНО
ПОЗОРИШТЕ ЛЕСКОВАЦ

ПИНОКИО

Ракић
Препоручени узраст 5+

Среда, 17. 11. у 19:00 РЕГИОНАЛНО ПОЗОРИШТЕ
НОВИ ПАЗАР

ПЕПЕЉУГА

Режија: Бисерка Колевска
Препоручени узраст 4+

Четвртак, 18. 11. у 17:00 НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
ПИРОТ

МИЛИЦА ОД ПЕПЕЛА

Текст: Валентина Велков
Режија: Давид Алић
виши разреди основне и нижи разреди средње школе

Текст и режија: Спасоје Ж. Миловановић
Препоручени узраст 5+

**ПРЕДСТАВА У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ И ЗАТВАРАЊЕ
ФЕСТИВАЛА**

Понедељак, 22. 11. у 17:00 и 19:00 ШАБАЧКО
ПОЗОРИШТЕ

ЧАРОБНИ ПАСУЉ

Драматизација и режија: Цветин Аничкић
Препоручени узраст 3+

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМИ ФЕСТИВАЛА

Понедељак, 15. 11. у 18:30 отварање
Изложба радова школе цртања и сликања БуквАрт

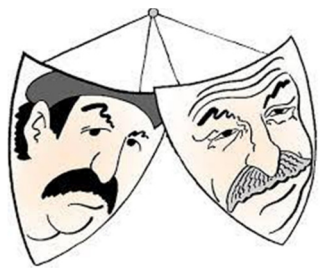
Среда, 17. 11. у 18:30 отварање
Изложба костима представа за децу Крушевачког позоришта

Недеља, 21. 11. у 18:00
Представљање нових публикација Стеријиног позорја

Учествују:

Мирослав Радоњић, директор Стеријиног позорја
Горан Ибрајтер, Стеријино позорје
Миливоје Млађеновић, театролог

ЈУЧЕ НА РЕПЕРТОАРУ

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ТИМОЧКЕ
КРАЈИНЕ „ЗОРАН РАДМИЛОВИЋ“
ЗАЈЕЧАР

ЛЕПОТИЦА И ЗВЕР
Жељко Хубач

Препоручени школски узраст

АУТОРСКИ ТИМ:

ТЕКСТ И РЕЖИЈА:

Жељко Хубач

ИГРАЈУ:

Милош Ђуричић

Викторија Арсић

Вујадин Милошевић

Наташа Петровић

Јелена Рајић

Предраг Грбић

Милош Танасковић

Бранислав Мијатовић

РЕЧ АУТОРА

„Лепотица и звер“ није само бајка о препознавању лепоте људске душе у наказном телу. То је и прича о самоспознаји. Изузетно важна за овај тренутак, за наметнуте околности у којима данас васпитавамо децу. Јесмо ли се предали доминацији сваковрсне површности која нас окружује, да ли нас може заинтересовати сјај у оку, уместо сјаја шминке које око у које гледамо окружује? Имамо ли времена за осећања, док нас „меље“ утилитаристичка свакодневица?

Ову бајку, коју сам написао пре много година, режирао сам са намером да видим колико је данас Расиновски синоним за катарзу – гануће – учинковит код публике. Да видим да ли мелодрама има снагу да покрене младог човека на критичко размишљање о систему вредности у којем живи.

Јер, уверен сам да од одговора на питање „Шта је лепота?“ зависи судбина света.

О представи

У продукцијском и сваком другом смислу, „Лепотица и звер“ је једна од амбициознијих представа сцене за децу Народног позоришта Тимочке крајине „Зоран Радмиловић“ из Зајечара.

Идеална је за децу од првог до осмог разреда основне школе, нарочито за тинејџере.

Иначе, текст за представу „Лепотица и звер“ Хубач је написао пре више од двадесет година и то је његов најдугочекнији комад за децу. Првобитно је писан за луткарско позориште, имао је праизведбу 2002, у Позоришту лутака у Нишу, у режији Зорана Лозачнића, а више од 10 година драмска верзија упризорења овог комада је на репертоару Крушевачког позоришта, у режији истог аутора. Обе представе су обишле низ озбиљних фестивала у земљи и региону и вишеструко су награђиване. Жељко Хубач је за драмску верзију текста „Лепотица и звер“ награђен на међународном фестивалу „Позориште звездариште“ у Београду 2009. године.

Лепотица и звер

Шесте вечери фестивала "Мали Јоаким" имали смо прилике да погледаму представу "Лепотица и звер" у извођењу Позоришта Тимочке Крајине "Зоран Радмиловић" из Зајечара, по тексту и у режији Жељка Хубача.

У питању је адаптација добро познате француске бајке која је и сама доживела многобројне редакције и верзије. У овој адаптацији пратимо Лепотицу, најмлађу од три ћерке угледног трговца у њеној мисији да спаси свог оца и пронађе љубав свог живота. Као што је у наслову саме бајке наведено, али и у пророчанству из вилинског света, онај који је обећан Лепотици је Звер, монстроузни и одвратни лик који је такође проклет да живи у овом облику док се не нађе неко ко ће успети да види испод одурне фасаде и увиди племенитост и доброту и због тога га заволи.

Као хумористички контрапункт, имамо причу о две сестре које сањају да се удају по сваку цену како би избегле беду која је, несрећним случајем, задесила њихову породицу. Међутим сестре ће схватити да избећи невољу без поштеног рада није случај и оне завршавају у браку са два рахитична болешљива и лења лика који их третирају као слушкиње.

Назад на главном току приче, Лепотица мора да пође за Звер као казну за дело њеног оца, а то је крађа руже из ружичњака Звери. Својом племенитошћу и добротом, Лепотица успева да да придобије Звер, да га оплемени и врати на исправан пут, а потом и трансформише назад у људски облик, где њих двоје сада могу да живе срећно и дуговечно, а њена породица да буде спашена.

Кроз представу се стално прожима мотив лепоте и ружноће не само као спољашње, већ и као унутрашње карактеристике ликова. Премиса да је лепота у оку посматрача огледа се кроз психолошку структуру главних ликова. За Лепотицу је јасно да је лепа споља, али својом пожртвованошћу видимо да је то део њене личности, оно што би антички Грци назвали појмом "Калокагатије" – Оно што је лепо, мора бити добро и обрнуто. Код Звери је већ случај комплекснији. Поред наказног изгледа, његово понашање је у

почетку зверско и окрутно. Међутим, упознавањем лепотице постаје нам јасно да је разлог за то велика бол коју Звер са собом носи, страх и остале људске емоције које, иако су у негативном домену, свакако су људске и права звер их не може поседовати. Ту настаје обрт у причи где ми, као публика почињемо да навијамо да се Звер врати на прави пут, да доживи неку врсту самоспознаје и превазиђе све муке које га спречавају да се преобрати у људски облик.

Драматуршки и редитељски је цела импостација веома тачна и складна, динамично тече и комуницира са публиком. Вештим вођењем приче, сценским ефектима и сценографијом, имали смо прилику да одгледамо класичну оживљену бајку и да се још једном осетимо као да смо у том свету магије.

Јован Ристић

О „Лепотици и звери“ са редитељем

По чему бисте рекли да је Ваша представа посебна, по чему се издваја? Које су то релевантне теме део драматуршког и редитељског третмана одабраног литерарног предлошка?

„Лепотица и звер“ није само бајка о препознавању лепоте људске душе у наказном телу. То је и прича о самоспознаји. И Лепотица, али и Звер, из ове приче изађу другачији у односу на то какви су на почетку бајке. И као аутору било ми је важно да апострофирам битне околности које су утицале на њихову трансформацију, која је уствари остварење њиховог карактера. Мислим да је тема самоспознаје изузетно важна за данашњи тренутак, с обзиром на наметнуте околности у којима васпитавамо децу. Јесмо ли се предали доминацији сваковрсне површности која нас окружује, да ли нас може заинтересовати сјај у оку, уместо сјаја шминке које око, у које гледамо, окружује? Имамо ли времена за осећања, док нас „меље“ утилитаристичка свакодневица? Покушао сам да овом представом одговорим барем на нека од ових, за мене битних, питања.

Шта Вас је конкретно привукло код одабраног литерарног предлошка и на који начин је он данас актуелан?

Ова бајка на уистину чудан начин лавира између танане (али и баналне) егзистенцијалне плашње и непрегледног света разних емоционалних страхова. Сви ти страхови нису случајно сакупљени у овој причи.

Они су, чини ми се, јасна провокација за тумача ове приче, био он родитељ који детету чита бајку, или аутор представе за децу. Могућност да на један комплексан начин, дакле представом која увек мора да има уметничке претензије, одговорим на питање шта је то данас лепота, за мене је провокација. Јер појам лепог је у ово време релазивизован и девастиран, скоро до своје супротности, а ја сам уверен да од тачног одговора на питање „Шта је лепота?“ зависи судбина света.

Коју важну поруку носи Ваша представа?

Ову бајку, коју сам написао пре много година, режирао сам са намером да видим колико је данас Расиновски синоним за катарзу – гануће – узбудљив за младу публику, да видим да ли мелодрама има снагу да покрене младог човека на критичко размишљање о систему вредности у којем живи. У најкраћем, мото ове представе је моје уверење да снагом воље и ума можемо пронаћи, или повратити, чисту душу у нама, да бисмо могли бистрим оком да гледамо у будућност.

Какве су досадашње реакције публике на представу и шта публика "Малог Јоакима" може да очекује?

Представа је, с обзиром на форму, најучинковитија код деце од првог до осмог разреда основне школе, а нарочито ми је било важно на који начин ће тинејџери да реагују на њу, с обзиром да су у ово време млади људи прерано ушли у сваковрсни свет насиља и да су постали све незаинтересованији за мелодрамске, љубавне теме. Због пандемије представа није пуно играна пред публиком, али оно што сам ја видео код тих младих људи који су имали прилику да је гледају, уверава ме да је чаролија мелодраме и данас продуктивна, без обзира на сву прозаичност времена у којем млади одрастају.

6. Колико је важан и одговоран посао у данашње време направити добру представу за децу? Шта би будући ствараоци представа за децу требало да имају на уму када стварају за њих?

Свако време носи своје изазове, али мени се чини да је ово данашње до те мере пуно изазова, идејно и на сваки други начин бременито, да је одговорност аутора представа за децу заиста никад већа. И управо због те одговорности потребно је што већом уметничком амбицијом приступити стварању позоришта за децу.

Разговор водио Јован Ристић

О ПРЕДСТАВИ

У продукцијском и сваком другом смислу, „Лепотица и звер“ је једна од амбициознијих представа сцене за децу Народног позоришта Тимочке крајине „Зоран Радмиловић“ из Зајечара.

Идеална је за децу од првог до осмог разреда основне школе, нарочито за тинејџере.

Иначе, текст за представу „Лепотица и звер“ Хубач је написао пре више од двадесет година и то је његов најдуговечнији комад за децу. Првобитно је писан за луткарско позориште, имао је праизведбу 2002, у Позоришту лутака у Нишу, у режији Зорана Лозачнчића, а више од 10 година драмска верзија упризорења овог комада је на репертоару Крушевачког позоришта, у режији истог аутора. Обе представе су обишле низ озбиљних фестивала у земљи и региону и вишеструко су награђиване. Жељко Хубач је за драмску верзију текста „Лепотица и звер“ награђен на међународном фестивалу „Позориште звездариште“ у Београду 2009. године.

ОКРУГЛИ СТО

Након изведене представе "Лепотица и звер", позоришта Тимочке крајине "Зоран Радмиловић" по тексту и у режији Жељка Хубача, уследио је Округли сто.

Водитељ, драматург Јелена Попадић Сумић, похвалила је представу и додала: "Ова бајка је занимљива, јер се у бајкама претежно решава питање, углавном, женског лика, а овде се решава питање мушког. А ви сте то сјајно дочарали," обративши се Хубачу.

Текстописац и редитељ ове представе, Жељко Хубач, рекао је: "Одавно сам написао овај текст, али ето тек сада је дошло време да он оживи. Потрудили

смо се да га прилагодимо данашњем времену, али опет без додатка неке специјалне "дигитализације" како би овај комад

заиста био бајка. Такође, одржимо пажњу малишана и, срећан сам због тога."

Крушевачки гимназијалци са уметност нагласили су да им питали глумце: "Да ли је децу?"

Глумци су једногласно за децу него за одрасле, јер дају преварити.

Закључено је да су зајечарци максимално срдечно и препознали и зато их много аплаузом.

потрудили смо се да кроз представу колико видим, у томе смо успели и

смера Сценска и аудиовизуелна се представа јако допала, а затим су теже играти за одрасле, или за

одговорили да је сигурно теже играти су деца сурово искрена и они се не

одрадили добру представу, посвећено што су малишани пута, током представе, наградили

Милица Крстић

ЛЕПОТИЦА И ЗВЕР

Текст и режија: Жељко Хубач

Синоћ смо гледали Лепотицу и звер по старој бајци. Гледајући ову представу, закључио сам да су неке вредности остале исте и да је лепота можда добила нова значења и тумачења али да њена суштина остаје иста.

Прича оове представе није пуно одскочила од оригинала, она је оригинал свела на основне елементе, оно што је остало су два контрастна света, дом Лепотице и дом Звери. Док је дом звери свет чистих идеала, свет идеала, дом Лепотице је материјални свет у апсолутном том смислу, свет где је највећа вредност новац, где се стари и умире. Та два света се не мешају и једина два глумца која прелазе ту линију јесу Лепотичин отац и Лепотица, који и сами гаје идеале. Лепотичин свет није свет у коме она припада, она зато нестаје и прелази у други, свет чудесног, где магија постоји, где је на крају крајева могућа љубав и мелодрамски крај. Ова два света понјавише су дефинисана светлошћу, где је свет бајки уједно и свет сенке и мистике, док је овај материјални једно јасно осветљено, банално место. На сцени, ова два простора су и жанровкси раздвојена: У једном гледам мелодраму, у другом класичну комедију.

Већина елемената овог комада су чисти у свом извођењу. Глума је јасна и артикулисана у сврси приче, дизајнирана тако да не спутава, костими овог дела су сјајн, гађају епооу осамнаестог века и садрже иконографију као што је изворно дело имало, сцена је у служби двома светова и у тој сврси нема претераних промена, изузев зида обраслог ружићњаком и магичног огледала који се третирају као живи елементи (У случају огледала, оно то заправо и јесте.)

Ово је добро дело, добро испричано, његова чистина омогућава нам колико да уживамо у изворном делу а свака модернизација је вешто инкорпорирана да се ни не осећа што је, ја мислим била и основна намера аутора, да подвуче вредности које су истрпела зуб времена, врлине које ће увек остати врлине.

Немања Петронијевић

Зајечарска „ЛЕПОТИЦА И ЗВЕР“

Претпоследње такмичарске вечери фестивала представа за децу и младе професионалних позоришта Србије „Мали Јоаким“, крушевачкој публици представило се Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“ из Зајечара, са представом „Лепотица и звер“. У питању је комад рађен у режији и по тексту Жељка Хубача, док глумачку поставу чине Викторија Арсић, Милош Ђорђевић, Вујадин Милошевић, Предраг Грбић, Милош Танасковић, Јелена Рајић, Наташа Петровић и Бранислав Мијатовић.

На округлом столу након представе, присутни су били у прилици да разговарају са редитељем представе и да му поставе питања у вези свих недоумица које су имали. Једно од најупечатљивијих запажања било је, да је ово бајка у којој је акценат стављен на мушки главни лик, за разлику од других бајки у којима је обично женски лик носилац радње. Редитељ комада истакао је да се ради о комаду у коме се описује једна друга врста лепоте, која се разликује од физичке, јер живимо у времену када је битна само она спољашња лепота и када су материјалне вредности на високој цени. Сви присутни су се сложили да је ово остварење веома важно, јер деци показује да у животу треба вредновати ствари које се не могу купити новцем. Главна порука представе је, да је љубав једно од најважнијих осећања у животу, зато што она може излечити душу, ако је права и истинска.

Жељко Хубач посебно је подвукао да је био одушевљен крушевачком публиком и да би им дао одличну оцену, због тога што су, иако се ради о деци, на прави начин одреговали у значајним деловима представе.

Зајечарски ансамбл захвалио се крушевачким колегама, на челу са управником Браниславом Недићем, на гостопримству и срдачном дочеку и додао да се нада да ће се успешна сарадња ова два позоришта наставити и у будућности.

Анђела Пуношеваац

ДАНАС НА РЕПЕРТОАРУ

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
ЛЕСКОВАЦ

ПИНОКИО
Спасоје Ж. Миловановић

Препоручени узраст 5+

АУТОРСКИ ТИМ:

Текст и режија : Спасоје Ж. Миловановић

Костим и сценографија: Драгана Брега и

Душан Станковић

Композитор: Александар Спасић

Сценски покрет: Миодраг Крчмарик

Лица:

ПИНОКИО.....

Петра Димитријевић

ЂЕПЕТО.....

Никола Шћепановић

МАЧАК

Марко Радојевић

ЛИСИЦА.....

Филип Радивојевић

МАНЂАФОКО.....

Иван Јанковић

1 ДАБАР.....

Мина Цоцић

2 ДАБАР.....

Весна Мирковић Ђорђевић

ЖОРЖ.....

Мина Цоцић

МАМА ПАПАГАЈ.....

Маја Јанковић

МАГАРЕ.....

Мина Цоцић

МЕЛАМПО.....

Весна Мирковић Ђорђевић

ХОРОВОЂА И ХОР (пекари, повртари, ковачи, кувари,
даме, господа, деца итд, права променада)

Јована Гроздановић, Весна Мирковић Ђорђевић, Тања
Крчмарик, Маја Јанковић, Мина Цоцић, Марко
Радојевић и Филип Радивојевић

Прича која прати одрастање и сазревање дрвеног лутка Пинокиа, по чувеном роману Карла Колодија „Пинокиове авантуре“ из 1883. године, адаптирао је Спасоје у дечју позоришну представу „Пинокио“ Спасоје Ж. Миловановић, који потписује и режију. Пинокио је један од најважнијих ликова дечје књижевности. Он је, по роману, дрвена лутка коју је исклесало мајстор Ђепето и у својој машти прписао му особине живог дечака, доброг срца али склоног лагању, због чега му мали нос порасте при свакој лажи.

Спасоје Ж. Миловановић је рођен 1971. у Крушевцу. Дипломирао је драматургију на Факултету драмских уметности у Београду, где је стекао и звање магистра наука драмским уметностима из области театрологије, одбранивши тезу „О драмском стваралаштву др Војислава М. Јовановића Марамбоа“. Након одслушаних докторских студија на Факултету драмских уметности одобрена му је докторска дисертација на тему „Време у српској драми на почетку 20. века, 1900–1914“. Од 2009. до 2013. године радио је у Крушевачком позоришту као драматург.

Од 2013. до 2015. радио на месту директора драме Народног позоришта у Београду.

Од 2015. до 2017. сарађивао је са позориштима у Едмонтону, Канада.

Тренутно је запослен на месту директора Народног позоришта Ниш.

СУТРА НА РЕПЕРТОАРУ

ШАБАЧКО ПОЗОРИШТЕ

ЧАРОБНИ ПАСУЉ

Цветин Аничих

РЕВИЈАЛНА ПРЕДСТАВА У
ЧАСТ ПОБЕДНИКА

Препоручени узраст 3+

АУТОРСКИ ТИМ:

Драматизација и режија: **Цветин Аничих**

Израда лутака: **Цветин Аничих**

Сценографско решење: **Цветин Аничих**

Музика: **Горан Љубанић**

Дизајн музике: **Коста Павловић**

ЛИЦА:

Дечак Панта, краљев гласник, краљ – **ВЕЉКО
ЕРАКОВИЋ**

Мама, вештица, витез, војвода, див – **СЛАЂАНА
ПАЈЧИЋ**

Принцеза, краљица, крава, гуска – **ЈОВАНА ПАНТИЋ**

РЕЧ РЕДИТЕЉА

Позната народна ирска бајка о чаробном пасуљу, приказује нам свет маште и препуна је авантуре. У самој изворној верзији ова бајка има у себи највећу дозу онога авантуристичког духа који је сваком детету неопходан за здраво одрастање. То зрно пасуља, свакако, представља зрно велике знатижеље и радозналости код сваког детета. Шта се деси када то зрно знатижеље нарасте до неба? Има ли краја тој радозналости...? Ми ту ирску бајку изводимо на неки други начин. Она је прилагођена нама. Знатрижеља је велика код сваког детета али ми смо је још обојили духовитошћу и геговима. Истражујемо како је настала реченица „Средио га као Панта питу“... У овој причи имамо Панту и имамо дива званог Пита. Лутке су говорни гињол тако да је сва њихова анимација у самим устима лутке и то ову представу чини још атрактивнијом. Научићемо да нам без маште и радозналости нема ни мудрусти и памети... Зато маштајте и нека свако нађе за себе мало зрно пасуља које ће да проклија и израсте у право чудо .

НЕШТО ИЗМЕЂУ 6

Лепотица и звер, лепотица и звер, лепотица и звер... Хмм. Не знам, понављам, не знам да ли сам лепотица, или не, на крају крајева како оно кажу "Лепота је у оку посматрача" и слажем се са тим. Али шта сам хтела да кажем- имала сам прилику да будем окружена "зверима". И на послу и приватно, а кад кажем "приватно" да, мислим на оно емотивно поље. Али волим ту бајку, некако ми је увек враћала наду у љубав и људскост... И баш ми се допала представа, нежнија је од оне бајке коју сам гледала као мала, а и колико сам приметила и деца су сјајно реговала...

Ја се сећала детињства (јер да се разумемо: Све девојчице желе да постану лепотице кад одрасту), а сећала сам се и неких својих проживљених ситуација са "зверима", али зверима под знацима навода буквално. И хтела сам да кажем свим девојкама - које тренутно пате због неког момка - да ниједан није вредан тога. Јер онај који је вредан -због њега се не пати. Срећа па сам то схватила са ових својих ситних 26 лета.

А свима вама које тренутно муче неке "звери" са посла, желим да кажем да увек имате на уму ону Балашевићеву: "..манте ме се градски керови, кад и нисте неки зверови..." и терајте то у три...

Али искрено најзанимљивије ми је било што сам на сцени могла да видим глумце Милоша Танасковића и Вујадина Милошевића који су ми симпатични још из филма "Шејтанов ратник" где су играли Ђомлу и Мирка. И да највише сам уживала након Округлог стола. Тако весела екипа, опуштена атмосфера, сви весели, насмејани..баш сам уживала.

Уживала сам слушајући те младе, паметне и способне људе. Њихове доскочице, анегдоте, припреме. Све ми је некако било лепо и мило. Ал баш тако. Једина "мана" вечери је била што није дуже трајала.

Милица Крстић

**СТРУЧНИ ЖИРИ 14. ФЕСТИВАЛА
„МАЛИ ЈОАКИМ“**

Бранко Поповић, редитељ
Бојан Јовановић, глумац
Никола Милојевић, глумац

СЕЛЕКТОР

Бранислав Недић, драматург

ВОДИТЕЉ ОКРУГЛОГ СТОЛА

Јелена Попадић Сумић

ФЕСТИВАЛСКИ КРИТИЧАРИ

Јован Ристић
Немања Петронијевић

ФЕСТИВАЛСКИ ЗАПИСНИЧАР

Милица Крстић

ФОТО

Ричи

УРЕДНИК БИЛТЕНА

Светлана Ђурђевић

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА ФЕСТИВАЛА

Спасоје Ж. Миловановић

САВЕТ ФЕСТИВАЛА

Бранислав Недић - Крушевачко позориште
Ивана Недељковић - Пулс Театар Лазаревац
Владимир Василић - Шабачко позориште
Зоран Стаматовић - Народно позориште Ужице
Младен Кнежевић - Књажевско српски театар „Јоаким Вујић“ Крагујевац
Јелена Стојановић Патрновић - Позориште за децу Крагујевац
Миодраг Динуловић - Краљевачко позориште
Милица Радуловић - Позориште лутака Ниш
Сеадетин Муџезиновић - Регионално позориште Нови Пазар
Спасоје Ж. Миловановић - Народно позориште Ниш
Ненад Јовић, Позориште - „Бора Станковић“ Врање
Градмир Филипковић - Народно позориште Пирот
Драган Марјановић - Народно позориште Лесковац
Владимир Ђуричић – Народно позориште Тимочке крајине „Зоран
Радмиловић“ Зајечар
Братислав Јанковић – Градско позориште Чачак
Предраг Радоњић - Народно позориште Приштина

